

Sisäkorvaistutelasten valtakunnallinen yhdistys

KUULOPOLUILLA –PODCAST

Osa 3: Nuorten aikuisten elämää sisäkorvaistutteen kanssa

00:00:04 Intro

LapCI ry kuulopoluilla podcast.

00:00:10 Matleena

Tämänkertaisesta Kuulopoluilla -podcastista mä olen aivan todella innoissani. Ääneen nimittäin pääsee sisäkorvaistutetta käyttävät nuoret aikuiset. Meillä oli aivan huippu mielenkiintoinen keskustelu siitä, kuinka sisäkorvaistutteen käyttö ja ylipäättänsä se kuulovammaisuus on vaikuttanut heidän elämäänsä ihan sieltä lapsuudesta lähtien ja muun muassa siitäkin keskusteltiin, mitä mieltä he ovat vanhempiensa päätöksestä laittaa heidät siihen sisäkorvaistuteleikkaukseen. Ja mitä vertaisten kohtaaminen silloin jo lapsena on heille merkinnyt. Tervetuloa siis kuulopoluilla podcastin pariin.

00:00:49 Matleena

Tällä kertaa kuulopoluilla podcastissa on keskustelemassa meidän oma LapCI ry:n järjestöassistentti Helmi Viljanmaa ja sen lisäksi me ollaan saatu tänne vieras Juho Kähönen. Tervetuloa!

00:01:01 Juho

Kiitos oikein paljon.

00:01:03 Matleena

Ihana kun tulit, ihan mahtavaa. Te ilmeisesti Helmi ja Juho niin, siis te tunnette.

00:01:10 Juho

Joo no siis joo tunnetaan. Ollaan nähty viimeksi mitä siitä nyt olisi, 12 vuotta.

00:01:18 Matleena

No niin eli ihan eilen siis!

00:01:19 Juho

Silleen kevyesti.

00:01:20 Helmi

Lastenleireillä ollaan oltu joo yhdessä, muutamilla leilä jopa. On lasketteluleiriä, elokuvaleiriä ja sen semmoista.

00:01:26 Matleena

Eli te olette siis molemmat osallistunut LapCI ry:n toimintaan, kun te olette ollut pieniä, lapsia, nuoria.

00:01:33 Helmi

Joo, kyllä. Itse asiassa mietin, että olikohan LapCI ry:n vai kuuloliiton, SKUL:in ja näiden. Mutta kuitenkin kuuloalajärjestöjen leirejä.

00:01:44 Matleena

Minkä ikäisiä te nyt ootte?

00:01:46 Helmi

Mä oon 25.

00:01:48 Juho

Joo mä oon 24 vielä.

00:01:51 Matleena

No niin, nuoria aikuisia molemmat. Musta olisi hauska jotenkin kuulla tuosta kun te olette hengailut siis kuuloalan järjestöjen näissä tapahtumissa ja leireillä niinku lapsena niin, verestäkää vähän muistoja. Millaisia juttuja jäänyt mieleen sieltä.

00:02:05 Juho

No ensimmäisenä varmaan tulee se elokuvaleiri missä me oltiin. Se oli tosi jännää. En ole koskaan ollut, siis mäkin oon käynyt niinku vaikka minkä näköisillä leireillä, mutta en ole koskaan ollut missään tollaisella elokuvaleirillä missä niinku tuli paikalle sitten erikseen kuvaaja ja sitten suunniteltiin käsikirjoitusta ja kuvattiin, niin se on jäänyt mieleen ja sitten varmaan löytyy vielä vanhempien arkistoista jostain se CD-levy.

00:02:26 Helmi

No voi kuule, mä katoin sen elokuvan itseasiassa tässä pari viikkoa sitten.

00:02:29 Juho

Ai onko se vielä jossain tallessa, koska mä en ollut ihan varma onko mulla sitä. Saattaa ehkä olla jossakin varastossa.

00:02:33 Helmi

Joo me siis katsottiin tota. Meillä oli syysleiri, siis nuorten tällöinen elokuva-aiheinen leiri ja siellä me katsottiin. Näytettiin nuorille minkälaista on ollut joskus ja katsottiin tämä meidänkin elokuva ja kyllä se oli ihan mestariteos.

00:02:51 Matleena

Mäkin itse asiassa näin sen, hieno oli! Mutta tää on ihan mahtava kuulla, koska siis meillähän on edelleen tosiaan niinku saman tyyppistä toimintaa, että te olette ollut molemmat elokuvan leirillä silloin nuorena ja nyt oli sitten taas niille, jotka on nyt sen ikäisiä niin järkättiin sellainen. Miten te olette kokenut sen niinku vertaistuen merkityksen noissa tapahtumissa silloin lapsena tai nuorena.

00:03:16 Helmi

Kyllähän se on siis ihan huikea ollut ja musta tuntuu että mä en ole samanlainen ihminen jos mä en olisi saanut sitä vertaistukea silloin lapsena, että kyllä se on kasvattanut mua ihan sikana ja niinku tuo mulle rohkeutta tosi paljon olla oma itseni ja näyttää sitä että mä oon huonokuuloinen tai kuuro jolla on implantti. Mä veikkaan että jos mä en olis noilla leireillä ollut tai nähnyt muita joilla on implantti niin en olisi ehkä samalla tavalla uskaltanut näyttää sitä ja olisin ehkä tuntenut itseni aina kaikessa ulkopuoliseksi ja erilaiseksi. Kyllä mä koen että se on ihan korvaamaton apu ollut.

00:03:54 Juho

Ja mullakin kun mä oon maalta kotoisin alunperin, pienistä tuppukylässä missä asuu vajaa 2000 ihmistä. Niin sitten aina kun on jotain erilaista ja uutta, mikä ei niin sanotusti ole arkipäivää, niin kyllähän se heti heijastui sitten siinä että tuli koulukiusaamista ja tuli muuta vastoinikäymiä, niin sitten kun pääsi semmoisten ihmisten pariin missä oli muillakin niitä samoja haasteita tai haasteita ja haasteita, niin sitten koki kuuluvansa siihen porukkaan ja sitten ei tullut semmoista oloa, että mä olisin jotenkin viallinen tai erilainen vaan saisi sitä yhteenkuuluvuuden tunnetta.

00:04:27 Matleena

Ihana kuulla. Tota muistatko sä minkä ikäinen sä oot ollut kun sä oot tullut mukaan noihin juttuihin?

00:04:34 Juho

No siis varmaan siinä vaiheessa kun mulla ensin implantoitiin toi vasen korva, olikohan se vuonna 2010. Sen jälkeen aloin käymään tukijaksoilla haukkarannassa jyvaskylässä. Sitä kautta me saatiin lisää kontakteja ja informaatiota, koska siihen astihan me oltiin tavallaan puilla paljailla, että meillä ei ollut niinku oikein mitään käsitystä kun ei meidän suvussa tai kellään ollut mitään kuulovammaa niin me oltiin vähän niinku silleen että, no mitäs tässä pitää niinku oikein tehdä. Niin sitten sieltä saa niinku sitä tukiverkostoa rakennettua.

00:05:06 Matleena

Minkäs ikäinen sä silloin oot ollut, mun matikkapää ei nyt riitä laskemaan.

00:05:09 Juho

Siis mä oon ollut silloin kymmenvuotias suurin piirtein eli kolmos-nelosluokalla.

00:05:13 Matleena

Aivan, joo. Sä varmaan sitten muistat sen hyvin, sen implantoinnin.

00:05:18 Juho

Joo muistan joo, ei ollut kauheen mieluisa kokemus. Se oli vielä sitä aikaa kun varmaan tehtiin tyyliin ensimmäisiä implantoiteja niinku suomessa, niin nää leikkaushaavatkin oli paljon isompia. Ja sitten mä muistan ikuisesti kun mä en saanut syötyä mitään, mä vaan oksensin ja yrjösini ja sitten mulla ei jouduttu laittaa tippa käteen kun mä en suostunut syömään mitään.

00:05:38 Matleena

Voi ei, sulla on ollut rankka se toipuminen siitä. Mitä sä muistat siitä sitten kun sä sait sen toimimaan?

00:05:47 Juho

Siis olihan se ihan mieletön kokemus. Kyllä se niinku voittaa kuulolaitteen menneen tullen, että siis jos vertaa nyt kun mulla on vielä toisessa korvassa perinteinen, niin enhän mä kuule yhtä hyvin mitä täällä implantoidulla korvalla, että jos pitäisi miettiä jos jompikumpi pitäisi ottaa pois pelistä, niin mä oon siinä uusavuton kuulolaitteen kanssa niin tossa on kyllä ylipäättään enemmän poweria.

00:06:09 Matleena

Joo, aivan. Muistatko sä Helmi?

00:06:11 Helmi

Ai kun mä sain mun ensimmäisen implantin? No en, koska mä olin silloin 2 ja puoli vuotias mutta mitä mä olen kuullut niin mulla meni tosi hyvin se että mä sain sen niin pienenä ja mä olin yksi ensimmäisiä jotka sai niin pienenä sen laitteen muutaman joukossa jotka on kanssa mun hyviä ystäviä sieltä pienestä asti. mullahan lähti tosi hyvään nousuun se mä opin nopeasti puhumaan ja opin kuulemaa tosi nopeasti ja olin motivoitunut siihen. Mutta sitten taas kun mä sain tän toisen laitteen 12 vuotiaana eli mä olin menossa just silloin yläasteelle, niin se taas sitten ei ollut ehkä niin helppoa. Joo leikkaus meni ihan hyvin ja toipuminen oli ihan OK. Mulla ei kanssa vähän semmoista huonoa oloa ja syömättömyyttä, musta tuntuu että mitä vanhempi sä olet niin sitä vaikeampaa on toipuminen. Silloin se oli mulle paljon vaikeampaa, mä en oikein suostunut käyttämään sitä. Käytin ehkä 2kk putkeen, sitten olin että en halua käyttää koska olin menossa yläasteelle ja paljon kaikkia koulujuttuja. Sitten oli uusia ihmisiä vielä luokassa, niin kyllähän se nolotti että mulla oli hiukset leikattu ja kaikkea. Niin en käyttänyt sitä ja jätin kokonaan pois. Sen jälkeen olen koittanut sitä aina välillä mutta ei se oikein enään lähtenyt. Toista käytän.

00:07:46 Matleena

Sä käytät toista? Okei, tosta vielä niin haluaisin kysyä sillai, että mitä te ajattelette teidän vanhempien päätöksestä, että että teidät implantoidaan, että te menette siihen leikkaukseen.

00:07:58 Juho

Ehdottomasti paras päätös ikinä, mäkin oon kuullut noita tarinoita kun mä olin siellä haukkarannassa, missä oli muitakin joilla oli implantit. Sitten on näitä kuuroja, joita ei oltu implantoitu syystä että vanhemmat ei jostain syystä halunnut implantoida lastaan, vaikka että jos niiden omat vanhemmat on kuuroja, niin sitten on luontevaa, että omakin lapsi on kuuro. Heidän kanssa kun on keskustellut niin sitten osa kuuroista on halunnut se implantoinnin. Ja kun on kysytty jälkeinpäin että onko se enää mahdollista, niin sitten on tullut se kielteinen päätös, kun ne kuulosolut surkastuu kun ne ei saa sitä informaatiota niin sitten siinä vaiheessa se on enää turha tehdä niin. Tavallaan mä sanoisin että implantoi ja sitten jos ei tykkää käyttää niin eihän niitä on pakko laittaa korvaan.

00:08:45 Matleena

Mut sä oot kokenut että sun elämän laatua se on parantanut.

00:08:49 Juho

Ilman muuta.

00:08:51 Matleena

Joo, mitä Helmi ajattelet aiheesta?

00:08:53 Helmi

Mä oon kyllä tosiaankin samaa mieltä tuossa, että mieluummin implantoi ja sitten jos lapsi haluaa myöhemmin ottaa sen pois, niin se on ihan niinku niin helppoa, että sä vaan otat sen pois ja that's it. Vaikeempaa on tosiaan että sä laitat sen sitten myöhemmin ja sitten se ei olekaan enää mahdollista tai se on tosi pitkä prosessi opiskella se kuuleminen sillä. Mutta oon itsekin siis todella kiitollinen, että vanhemmat halusi mulle tän laittaa ja siihen aikaan se ei tosiaan ollut mikään helppo päätös, että kun olin tosiaan ensimmäisiä pieniä niin tottakai oli ihan kamalasti epävarmuutta, ja siihen aikaan oli tosiaan enemmänkin aikuisille laitettu implantti, niin oli täysin eri asia laittaa niin pienelle lapselle. Mutta joo siis todella kiitollinen olen että on saanut sen ja kun mä oon niin hyvin oppinut puhumaan ja kuulemaan, en mä tiedä miten siihen aikaan olisi niinku pärjännyt maailmassa kuurona. Ois sit pitänyt mennä kuurojen kouluun ja muuta. Mähän kävi siis siellä silloin tutustumis jaksolla niin en, en pitänyt yhtään siitä kun sinne oli kuitenkin niinku melkein tunnin matka aina kouluun ja se oli tosiaan helsingissä, niin sitten ei olisi ollenkaan ollut siellä omalla paikkakunnalla ehkä kavereita samalla tavalla.

00:10:14 Matleena

Mä haluaisin vielä vähän kelata taaksepäin kun sä Juho kerroit että sä oot tuppukylästä kotoisin missä on aika vähän asukkaita, ja sä oot sitten ollut vähän niinku erilainen sen kuulovamman takia. Vähän vielä päästään siihen fiilikseen, että miltä siis sitten tuntui kun sä menit ja näit niitä muita lapsia joilla on kanssa kuulovamma, että sä et ole ainoa lapsi.

00:10:39 Juho

No siis tosi hyvälle, koska mä en ollut enää tavallaan sen maalitaulu, että kaikki katsoo mua, kaikki tuijottaa. Se ei ole enää niin uutta tai erilaista sitten kun menee sinne missä on niitä muitakin. Niille se on arkipäivää, niille se on ihan normaalia. Kun taas semmoisessa ympäristössä mihin siihen ei ole totuttu, niin siellä tuppukylässä vähän niinku parrasvaloissa koko ajan. Siellä haukkarannassa, sä olet niitten kaikkien ympäröimä ja kaikki koki sut tavallisena ihmisenä.

00:11:10 Matleena

Aivan, kyllä. Hei kiitos kun kerroitte näistä lapsuuden asioista, mutta mennään tähän päivään. Mitä teille kuuluu nyt?

00:11:25 Helmi

Kuuluu ihan sikahyvää! Uusi työpaikka ja nyt alkaa taas Futsal ja kaikki mahdolliset niin kyl mä ootan tosi paljon ensi vuotta. Ihanaa kun tulee jouluku, sitäki kyllä odotan mutta jotenkin ensi vuosi tulee olemaan kaikkee uutta ja jännää.

00:11:43 Matleena

Katse tulevaisuudessa.

00:11:43 Helmi

Kyllä, ihanaa!

00:11:47 Juho

Mulla taas on vähän kaikki auki. Mä oon vähän niinku elänyt koko ajan kädestä suuhun. Nyt tosin vaikuttaa myös tää maailman tilanne, että nytkin mä oon valtiolla töissä, valtion konttorilla niin sitten kun on nää kaikki leikkaukset, koko ajan saa jännittää että mitä se teen ensi vuonna. Onko töitä vai eikö ole töitä. Musiikkia teen aktiivisesti koko ajan, toki niitä nyt en hirveästi pysty julkaisemaan sen takia, koska se vaatii hirveästi rahaa. Jänniä aikoja eletään!

00:12:19 Matleena

Mutta ihana kuulla tuosta sun musiikkiharrastuksesta, niinku musta on aivan sairaan hienoa että sä teet omaa musaa, koska ehkä aika monilla saattaisi olla semmoisia ennakkoluuloja, että kuulovammainen muusikko, miten se toimii? Mutta ilmeisesti..

00:12:35 Juho

Sanotaan että se on ollut hyvin kivinen tie. Mä oon siis soittanut lapsesta asti poikkihuilua 8 vuotta, jos en väärin muista. Mutta sitten kun mä päätin että mä haluan aloittaa laulutunnit, ja mun äiti oli silleen että "ethän sä nyt mitään laulutunteja voi, ethän sä osaa edes laulaa, ja ethän sä välttämättä edes kuule kaikkia nuotteja, ja eihän sulla ole laulajaakaan, ja se se maksaa ihan älyttömän paljon." Mä vaan päätin, että minun rahat, minä päätän mitä mä niitä teen, ja sitten mä päätin että mä meen niille laulutunneille. Mä oon käynyt siis kymmenillä, kymmenillä, kymmenillä eri lauluopettajilla niin kyllähän sen huomaa että sitten kun menee niille laulutunneille niin ensimmäisenä on vähän silleen "mites sä, kuuletko sä kaikki äänet?" niin kyllähän sitä joutuu aina selittelemään ja todistelemaan jotenkin että hei kyllä huonokuuloinenkin jolla on implantti tai kuulolaite pystyy yhtä hyvin laulaa.

00:13:31 Matleena

Miltä se tuntuu?

00:13:32 Juho

No musta siis tuntuu että mä vaan saan enemmän bensaa liekkeihin, että mulla vaan tulee kovempi tarve näyttää ja todistella se, että te olette väärässä.

00:13:44 Matleena

Ja sä oot aina tehnyt niin.

00:13:46 Juho

Niin, kyllä.

00:13:48 Matleena

Huippu! Mites Helmi, onko sulla ollut tuollaista vähän vastaavanlaista tilannetta? Tuntuuko susta että sä oot joskus joutunut todistamaan sen, että sä pärjät jossain asiassa siitä huolimatta että sä oot kuulovammainen?

00:14:03 Helmi

Niin no kyllähän siis varsinkin työelämässä, tuntuu, että aina joutuu vähän silleen piilottelemaan sitä alkuun. Että hei, mä olen ihan normaali ihminen. Esim. työhaastatteluissakin silloin mä yleensä kerron sitten, että mulla on kuulovamma. Mutta esim. kun mä haen töihin niin en tosiaan sitä laita sinne, koska sitten tulee heti ennakkoluulot, että minä en kuule sitten yhtään mitään, että en pysty puhumaan tai viiton vaan tai jotain.

00:14:31 Juho

Joo ja toi on mullakin ollut suuri ongelma töiden osalta, että siis mähän oon saanut kaikki työpaikat tavallaan suhteiden kautta, koska se on valitettava tilanne, että sitten kun sä pääset jos sä pääset työhaastatteluun asti, niin se ensin vaikutelma on kaikkein tärkein. Ja sitten kun se näkee, että aa sulla on kuulolaitteet, aa sä et osaa lukea, sä et osaa laskea matikkaa, että se on jotenkin vammainen, niin se on se

ensimmäinen ajatuskela mikä niille tulee. Sitten sä saat vähän niinku sen vammaisleiman ja se edesauta yhtään sitä työnsaantia. Mutta sitten ne ihmiset jotka niinku mut tuntee ne tietää miten tehokas mä oon ja miten nopea mä oon oppimaan, niin sitä kautta mulle on kertynyt hirveästi erilaisia työtehtäviä mitä mä oon tehnyt elämäni aikana. Niitä on yli 20.

00:15:13 Matleena

Okei, vau!

00:15:14 Juho

Joo, oon ollut perehdyttäjä, esimiehenä ja vaikka mitä kaikkea. Mutta se johtuu yksinkertaisesti siitä, että tuntee ne ihmiset, niin sitä kautta töitä on saanut.

00:15:27 Matleena

Tosi hirveältä kuulostaa toi teidän kokema syrjintä, koska toihan sitähan toi on.

00:15:35 Juho

Joo siis mulla on siis ihan konkreettinen esimerkki, silloin kun mä lähdin opiskelemaan ja oli semmoinen pääsykoetilanne missä tavattiin sitten ne valitsijat. Nehän kysyivät että osaathan kirjoittaa, laskea, puhuu. Suurinpiirtein, ja mä olin et hei come on, teillä on todistus tossa vieressä missä melkein kaikki on kymppiä niin mitäköhän lottootte. Sittenhän ne meinasi niinku junnaa sen kanssa, että et sä vois tulla ja näin, mutta sitten kun mä pääsin sinne niin mä valmistuin puoli vuotta etukäteen. Mä sain kaikista aineista täydet pisteet paitsi ruotsista ja englannista, mutta kaikista muista sain täydet pisteet. Koko vuonna valmistui kolme ihmistä.

00:16:14 Helmi

Oho, nice! Vau! Mä on siis miettinyt itsekkin sitä, että se on kyllä jännä. Mulla ei onneksi ole tullut mitään semmoista sitten sen jälkeen, kun on hakenut töihin ja päässyt töihin. Mä muistan kyllä että kun opiskelin tota lastenohjaajaksi niin silloin siellä se opettaja joskus sanoi kyllä, että saattaa joskus tulla jotain ongelmia siitä, että kun mä oon kuitenkin aika niinku tärkeässä asemassa kun mä olen lastenhoitaja, että mun pitää kuulla aika paljon asioita ja lapsia ja mitä he tekee jos joku itkee jossain sun muuta.

Mutta mä oon kuitenkin itse näyttänyt sen sitten aina töissä että mulla ei ole ongelmaa. Mä mä kyllä kuulen niin hyvin ja mulla on silmät. Mä mä pystyn katselemaan ympärille. Mun pitää vaan ehkä enemmän olla tarkkaavaisempi ja katsoa enemmän, että mitä lapset tekee. Että en voi turvautua pelkkään kuuloon. Mutta sekin on, että mä itse tiedostan sen ja mä itse sitten niinku vaikutan siihen että miten mä työni teen periaatteessa. Että se on ehkä se, että miten mä oon näyttänyt sen, että miten mä pystyn tekemään samoja asioita kuin kuulevat.

00:17:18 Matleena

Eli sä oot ollut päiväkodissa töissä ja pärjännyt siellä oikein hyvin.

00:17:22 Helmi

Joo, mä oon tehnyt paljon lasten kanssa töitä, että mä oon ollut päiväkodissa ja sitten mä oon ollut henkilökohtaisena avustajana. Sit mä oon ollut perheessä henkilökohtainen avustaja, mutta silloin mä oikeastaan hoisin vaan lapsia ja sitä kotia, mutta se oli semmoinen. Mutta joo, ja sitten leireillä, ja mä oon ollut au pairina ja ikinä ei ole ollut semmoista, että olisi kuulosta johtuen ollut joku ongelmatilanne.

00:17:49 Matleena

Koetteko te, että onko joissain tilanteissa niin tuosta kuulovammaisuudesta ehkä ollut jopa hyötyä työelämässä? Onko jotain sellaisia niin kuin vaikka ihmisten kohtaamiseen tai johonkin liittyvää?

00:18:01 Juho

No itse asiassa kerran tai pari kertaa on ollut silleen, että jos mä oon ollut niinku jossain aspassa töissä ja sitten sinne tulee vaikka vittomankielinen ihminen niin sitten kun mä oon käynyt kuitenkin sen Haukkarannan koulun, niin sitten kun on se viittomakielen taito niin sitten on pystynyt niinku auttaa sitä ihmistä ilman että tarvitsee olla tulkkia aina siellä paikalla. Mutta niinku se, että niinku kuulo vammaista niinku sinänsä itsessään. Niin no.... Ehkä jos tarvitsee sulkea koko maailma muualta, että pitää keskittyä johonkin yksi asiaan, niin sä voit sammuttaa ne kuuloitteet, että mutta se on ehkä se ainut.

00:18:37 Helmi

Joo. Mulla kyllä ehdottomasti, niinku varsinkin just tuolla kasvatustalalla, että ehdottomasti se, jos sinne vaikka ryhmään tulee huonokuuloinen lapsi niin mä osaan huomioida sen tarpeita. Ja osaan huomioida, että miten esimerkiksi kaikki tämmöiset tilanteet ja muut menee, että kuuleehan se varmasti ja tämmöistä. Ja sitten myöskin, kun osaa tukiviittomia ja muutenkin niitähän käyttää päiväkodissa tosi paljon nykyään ja kuvia ei näitä. Että ehkä tommoiseen, että mä pystyn olla vertaistuessa myös töissä näiden lasten kanssa, että hei mullakin on huono kuulo. Ja me bondataan yleensä aina niitten lasten kanssa, että on niinku semmoista yhteyttä kyllä siinä. Se ehdottomasti kyllä ollut ainakin työssä.

00:19:27 Matleena

Voin kuvitella, että se on sitten niille lapsille tärkeä, että näkee että tuolla vähän isommallakin on tällainen, vaikka samanlainen apuväline, että on on istuttaneet.

00:19:38 Helmi

Joo, sama siis esimerkiksi lehdellä ja muilla niin onhan ne ihan siis innoissaan lapset aina kun niinku ohjaajilla on. Että ne ei ole pelkästään vaan lapset, joilla on implantti tai kuulolaite.

00:19:48 Matleena

Mä oon itse asiassa kokenut välillä, että mua harmittanut kun me ollaan oltu meidän tapahtumissa, kun lapsi on tullut kysymään: "Matleena. Onko sullakin impat?" Ja sit mä oon, että "ei". Ja sit ne on silleen pettyneitä, että "Aijaa.." Ja sitten mäkin olen vähän.

(Naurua)

00:20:01 Juho

Ehkä sun pitää laittaa se semmoinen koristeimplantti, mitä niinku joskus oli ainakin TAUS:ssa niitä pandoja, mihin oli niinku laitettu semmoinen implantti. Niin liimaat sen kiinni...

00:20:07 Matleena

Niin ja niin feikkaa sitten sen, joo...

00:20:13 Juho

Mut kyllä mä niinku nyt, kun otit puheeksi tuon, niin tuli mieleen se, että kyllä varsinkin työelämässä tuntuu, että sitten jos tulee joku uusi ihminen niin he sitten saattaa helpommin tulla mun seuraan esimerkiksi sen takia, kun mä oon jotenkin lähestyttävämpi. En mä en ole enää niin pelottavan näköinen sitten siinä vaiheessa, kun moni muu.

00:20:33 Helmi

Joo, ja moni kokee myös sen, että meidän kanssa on helppo keskustella, koska me katsotaan aina silmiin. Tai suuhun itse asiassa ehkä enemmänkin, mutta niinku mä oon kuullut kanssa sitä, että tuntuu että me niinku oikeasti kuunnellaan sua ja me oikeasti ollaan aktiivisia keskustelussa.

00:20:41 Juho

Niin.

00:20:50 Matleena

Olette siinä läsnä jotenkin erilailla.

00:20:49 Juho

Niin, läsnäolo.

00:20:50 Matleena

Joo, ihana. Sekin on semmoinen, tosi tärkeä - se on vähän semmoinen supervoima, että jos pystyy olemaan niinku ihmisten kanssa aidosti läsnä.

Tota... Vielä niin kun kiinnostaisi tietää noista niin kun teidän unelmista ja tällaisista tavoitteista mitä teillä on ollut. Sä (Juho) oot ollut kunnianhimoinen niinku musiikin

suhteen. Mut tuleeko mieleen jotain muuta? Tavallaan, että mitä te olette tässä elämässä jotenkin niin kuin halunnut tehdä ja tehnytkin siitä huolimatta, että onkin niin kuin se kuulovamma?

00:21:32 Helmi

Joo. Mä oon esimerkiksi tehnyt yksi mun unelman ja se oli se au pariiksi lähteminen. Se ei ehkä ollut niin kuin tarkalleen au pariiksi lähteminen, vaan ylipäättään ulkomaille vaikka töihin tai muuta. Mutta se oli ihan sika siistiä. Ja kyllähän se siis se tuli tosi nopeasti mulla silloin. Että mä sain tietää siitä paikasta tyyliin marraskuussa ja mä lähdin sinne tammikuun viides päivä. Niin tota... Mut siis se oli niin siistiä kyllä. Ja se oli kiva että se tuli niin nopeasti, ettei ehtinyt ehkä silleen sitä epäröidäkään, että oli vaan silleen, että okei. No mä lähdin. Ja mä olin siellä sitten puoli vuotta siellä englannissa. Se oli ihan sikahuikeeta. Ja ne lapsetkin siellä kyllä kiinnostui tosi paljon tästä kuulosta ja laitteesta, että ne paljon kyseli kyllä siitä.

Kyllä mä sille äidilläkin kerroin paljon kaikkea, että mites tämmöinen. Ja kun englannissa on tosi paljon huonokuntoisia implanttikäyttäjiä, että siellä se on niinku paljon isompi ehkä tää yhteisö, kun meillä on Suomessa. Niin se oli ihan siistiä nähdä, että tosi monessa paikkaa oli esimerkiksi silmukka, että se oli aina se B-kuva. Semmonen niinku oma logo, missä näkee että siellä on käytössä se. Niin se on niinku käytössä tosi monessa paikassa Englannissa.

00:22:39 Matleena

Mikä on silmukka?

00:22:44 Juho

Induktiosilmukka, eli suoraan niinku äänet niinku kuulolaitteeseen tai implantiin.

00:22:48 Helmi

Vaikka kirkossa, kun se kun pappi puhuu siellä, niin sen kuulee saman tien tohon. Vähän niinku bluetooth puhelimesta...

00:22:52 Matleena

Aivan, joo.

00:22:56 Juho

Miten sä muuten sitten kokenut niinku esimerkiksi vieraiden kielten oppimisen? Onko sun vaikea niinku ymmärtää tai niinku saada selvää mitä toinen sanoo vaikka englanniksi?

00:23:06 Helmi

On tosi vaikeata. Ja kaikki kielet, mitä mä olen opiskellut. No, vaan ruotsia, englantia, kun en halunnut ottaa mitään muita kieliä, kun ne oli jo tarpeeksi vaikeita... Mutta varsinkin, kun mulla oli au pair -perheessä, siis ne puhui niinku brittienglantia

niin ne puhui vielä niinku intian aksentilla tämä isä. Siis se oli aivan mahdotonta saada hänestä selvää. Mutta mä laitoin kuitenkin itseni siihen tilanteeseen, että mä oikeasti yritän ja opettelen ja ehkä kun siihen tutustui enemmän, niin sitä oppi niin kuin lukemaan sitä kieltä tai silleen. Mut joo siis yläasteella ja peruskoulussa on ollut englantia aina tosi vaikeata ja ruotsi. Että ruotsi on ehkä vähän helpompaa kuin englantia. Mä oon ehkä pistänyt tälle aikuisiässä sitten itseni vaan semmoiseen tilanteeseen, että opetella sitä käyttää sitä.

00:23:56 Juho

Joo, mä ainakin koen sen, että niinku justiin just jos on niinku tämmöinen ei-natiivi englanninkielen puhuja, että ei ole niinku jenkeistä tai briteistä vaan sitten on vaikka joku, sanotaan nyt mäkin olin vaikka tuolla Arabiemiraateissa. Ja sitten kun ne puhuu arabienglantia sillä arabia-aksentilla, niin mä en saanut mitään selvää. Mä en saanut niinku mistään sanasta selvää, vaikka oli yksinkertaisia lauseita, että niinku semmoinen selkoenglanti kiitos niin sitten jotenkin ymmärtää, joo.

00:24:14 Helmi

Joo. Kyllä, aksentti on kyllä.... vaikka se olisi mikä vaan niin se on aina näin.

00:24:28 Matleena

Miten muuten koulussa noissa kielten opiskeluissa on otettu huomioon sitten erityistarpeet teillä?

00:24:34 Juho

No mullahan kun mulla todettiin tai se kuulo romahti silloin kolmosluokalla samaan aikaan kun englantia piti aloittaa. Niin sittenhän se viivästyy saman tien, koska sitten muu mulle tuli se implantti. Mun piti harjoitella kuulemma implantilla, koska sehän alkuun on semmoinen Aku Ankka ääni tai se äänimaailma niin erilainen. Niin sitten piti totutella pelkästään niinku suomenkieleen, siihen omaan äidinkieleen. Niin sitten tota mä aloitin vasta niinku englanninkielen opiskellut varsinaisesti vasta viitosluokalla.

Että sen takia, että mulla on niinku viivästy ja sitten mä kävin sitä niinku jotain. Mä en tiedä onko se niinku helpotettu englantia vai mikä se on. Että silloin mä aloitin vasta niinku siitä kolmosluokan kirjasta.

00:25:13 Juho

Saitko sä jotain tukea siihen niinku opettajilta? Niinku vaikka kun on näitä kuullunymmärtäämisiä tai jotain niin järjestettiin sulle jotenkin niinku?

00:25:19 Juho

Joo, siis mulla oli silloin kun mä olin siellä Hartolassa vielä niin niin sitten mulla oli semmoinen joku tukiopettaja tai joku tämmöinen opon tyyppinen, jonka kanssa mä kävin aina niinku pari kertaa viikossa niin kuin sen kanssa tunneilla vartavasten kielijumppaa.

00:25:37 Matleena

Okei, hienoa.

00:25:39 Helmi

Joo tota, mullahan meni niin että aloitin englannin ihan normaalisti normaalissa luokassa, mutta sitten mä muistan, kun vitos vai kutosluokalla mä aloin käymään sitten erityisluokassa niinku englannin kielen tunnit pelkästään. Ja ruotsi itse asiassa myös sitten, mutta sitten aikataulujen mukaan mä jouduin sitten mennä niin kokonaan yläasteen sitten erityisluokalla, koska se meni aina päällekkäin ja muuta. Vaikka mun ei tosiaan olisi tarvinnut käydä niinku erityisluokkaa muuten kun vaan näissä kielissä. Mutta se nyt on jo mennyt, niin tota mä sain tukiopetusta myös ja mun ei tarvinnut tehdä näitä kuuntelutehtäviä, koska se oli mulle ihan mahdoton. Plus ne kuunneltiin aina sellaisesta ikivanhasta radiosta, niin eihän siis kukaan oikeasti varmaan hirveän hyvin selvää saanut siitä.

00:26:30 Matleena

Mutta miksi muuten ne aina kuunnellaan ikivanhasta? Mä muistan, että silloin kun mäkin oon opiskellut niin se äänenlaatu oli todella huono.

00:26:37 Juho

Kyllä, niin oli. Mutta nyt ainakin, kun katsoo noita nykynuorisoa, niillä kaikillahan ne on oppimateriaalit tabletilla. Että eihän enää niinku jaeta missään fyysisiä kirjoja. Joka tuntuu tosi absurdilta, että en mä ainakaan osaisi katsoa millään tabletilla, että mun pitää saada se kirja niinku käteen niinku fyysisesti.

00:26:55 Helmi

Niin. Me voidaan olla onnellisia. Meillä on ollut ne kirjat.

00:26:57 Juho

Joo, sama.

00:26:57 Helmi

Koska siis, juu.

00:26:59 Matleena

Mutta ihanaa, että tähän podcastiin niin ajateltiin, että otetaan nuoria vieraaksi ja sitten nää nykynuoret tai nuoret puhuu nykynuorista, että.... (Naurua)

Mut kyllä te vielä aika nuoria ootte.

00:27:10 Juho

Ollaan, ollaan. Mut kyllä se teknologia kehittyy ihan hurjaa vauhtia.

00:27:15 Matleena

Joo ja hyvä niin, että varmasti sitten just kaikki apuvälineratkaisut ja kaikki niin koko ajan kehittyi.

00:27:21 Helmi

Niin, ammattikoulussa meille kuitenkin sitten oli jo kaikki netissä, että ei meillä ole mitään kirjaa ollut.

00:27:26 Juho

No joo mullakin, mutta mä muistan vielä edelleen niinku alaasteen, että meillä oli piirtoheitin, kun opiskeltiin.

00:27:31 Helmi

Juu, juu.

00:27:33 Matleena

Mut onko teidän opettajat käyttänyt vaikka, kun nyt on niin se FM laite niin onko teidän opettajat käyttänyt sellaisia kuitenkin?

00:27:40 Juho

Mulla käytti silloin kun mä olin vielä niinku ala-asteella, koska meillä meitä oli niin iso luokka. Meitä oli varmaan lähemmäksi 30. Ja sitten siellä oli aina hirveä meteli, niin sitten silloin oli. Mutta sitten yläasteella ei enää. Kun mä olin siellä Haaparannassa niin sitten se oli pieni luokka. Ja sitten sama ammattikoulussa, niin ei ole tarvinnut.

00:27:59 Helmi

Joo, mä käytin kyllä ihan varmaan sinne kutosluokkaan käytin kyllä kaiken maailman mitä näitä FM-laitteita on ja sitten oli semmoinen jäätävä iso kaiutinmööpeli pöydällä ja tämmöisiä. Että kyllä mä oon kaikkea mahdollista kokeillut, mutta en mä niistä ikinä tykännyt. Ja käytin niitä vähän väkipakolla, että yläasteella kun sai päättää, että käytätkö vai en niin käyttänyt sitten todellakaan. Ja sitten ammattikoulussakaan en käyttänyt. Mutta mielellään olisi pitänyt kyllä käyttää varsinkin amiksessa, kun meillä oli semmoinen auditorio, missä meillä oli kaikki noi tunnit niin enhän mä nyt oikeasti siellä kuullut yhtään mitään, että mä vähän niinku. Muutenkin amis meni vähän silleen heittämällä niin. Olisin varmaan oppinut ehkä vähän enemmän, jos mä olisin siellä sitten käyttänyt FM-laitetta ja keskittynyt tunteihin.

00:28:53 Juho

Mä veikkaan, että siihen liittyy aika paljon niinku häpeä. Tai jotenkin tietyllä tavalla se ikä, plus sitten se, että sä tarvitset jotain apuvälineitä, että sä kuulet ja sitten mieluummin on vaan sillä että ei.

00:29:04 Matleena

Niin, että ei halua tehdä itsestään numeroa.

00:29:06 Helmi

Se on niin näkyvä. Kun opettajalla on se mikki ja kaikki mahdolliset ja sulla on... Niin kyllä se vähän on.

00:29:13 Juho

Niin.

00:29:15 Matleena

No miten sitä häpeää voisi jotenkin niinku lieventää? Tai mitä te niinku nyt ajattelette? Onko sen niinku noloa?

00:29:21 Juho

Ei se kyllä enää tässä vaiheessa, kun ei jaksa välittää mitä muut ajattelee, mutta kyllä sitä silloin nuorempana ajatteli mitä muut ajattelee.

00:29:28 Helmi

Ehkä silleen ulkonäköpaineita oli muutenkin silloin. Ja se tuo erilaisuuden tunnetta, kun eihän siellä ole missä ketään muuta ollut, jolla laitteet oli. Niin tietysti vähän pelkäsi myös semmoista kiusaamista. Ja vaikka ajatellaan, että silloin ollaan jo isoja muuta, että kiusaamista ollut kyllä sitä oli semmoista syrjimistä ja muuta.

Mutta ehkä se, että jakaa tietoa koko luokalle, että mulla on tällöinen, että mä käytän tällöistä. Älkää ihmetelkö, tää auttaa mua kuulemaan. Niin se ehkä auttaisi siinä, että ei ehkä ajattelisi että mitä muut nyt ajattelee minusta, että mä käytän tällöistä tai mun opettajalla on tommoinen tuolla kaulassa. Että ehkä semmoinen tiedotus.

00:30:09 Juho

Niin, no siis mulla nyt ei ollut mitään niinku varsinaista ongelmaa ammattikoulussa, että meillä oli tosi hyvä ryhmähenki. Että kaikki oli jotenkin maagisesti kasvanut sen yksikesän aikana ysiluokalta ammattikouluun. Mutta ehkä mulla oli sitten ehkä niinku kapina sitten sitä koulua vastaan silloin, kun ne niinku rupesi epäilemään, että osaanko mä nytten. Varmistamaan, että pärjäänkö. Mä niin sitten mä halusin niinku näyttää, että kyllä mä muuten pärjään, että en mä mitään apuvälineitä tarvinnut.

00:30:36 Matleena

Aivan joo. Halusit todistella vähän ehkä sitten niinku maailmalle.

00:30:39 Juho

Niin, juu.

00:30:43 Matleena

Tota, miten teidän kaverit suhtautui? Muistatteko te ylipäättänsä sitä tai osaisiko teidän kaverit ottaa vaikka huomioon teidän kuulovamman tai oliko se edes tarpeen?

00:30:56 Helmi

Joo, siis mulla on ollu tosi hyviä ystäviä kyllä ala-asteella ja yläasteella. No ehkä ala-asteella oli vielä vähän semmoista, että ihan sama mitä sulla nyt oli, että ei kiinnosta. Että mennään leikkimään ja että vähän semmoista. Tiedätkö? Eihän lapset välttämättä niinku osaa...

00:31:10 Matleena

Niin et se ei ole ihmeellistä.

00:31:14 Helmi

Joo. Mutta sitten ehkä niinku yläasteella, niin mulla oli sitten niinku oma kaveripiiri niin nää nyt oli tosi ok ja ne osasi ottaa huomioon. Muun muassa vaikka että kun käveltiin niin ne käveli aina mun oikealla puolella, että mä kuulen, koska mulla ei tosiaan sitä vasenta ollut, niin tota sellaisia pieniä juttuja niinku. Ja esimerkiksi jos mulla loppu patterit, ne haluaisi joskus vaihtaa ne tämmöstä. Kivoja juttuja niinku. Kyllä ne on aina ollut messissä ja kannustanut.

00:31:43 Juho

No siis kyllä niinku munkin kaveriporukka niin eihän ne tavallaan aina edes muistanut, että mulla on kuulevamma. Että koska niinku ne on, ne oli jotenkin tottunut, että se on niinku osa osa mua, että sitten ne niinku tavallaan kasvoi siihen kiinni että mulla on kuulolaitteet. Että ei ne niinku mitenkään noteerannut sitä erityisesti. Toki mullakin oli silleen, että mä tykkäsin kävellä oikeata puolta ja sitten ne meni niinku mun vasemmalla puolella, koska mä kuulin vasemmalle taas paremmin itse. Mutta niinku muuten ei. Sit ne aina että: "Ai sulla oli kuulolaitteet, en mä edes tajunnut!"

00:32:17 Matleena

Hei mulla tuli vielä mieleen, kun sä puhuit siitä luokkakoosta, että se oli aika valtava, että oli kolmisenkymmentä ja kova meteli varmasti välillä... Niin miten sä oot kokenut tai koet edelleenkin ehkä tommoiset niinku ääniympäristöt missä on kova meteli. Miten se niinku vaikuttaa kuormittaako se sua enemmän?

00:32:38 Juho

No vähän riippuu ehkä tilanteesta. Jos se olisi joku luokkahuone tai auditorio niin sittenhän mä menisin sinne eturiviin. Eihän siinä sitten mitään. Mөлiskää ne mitä haluaa siellä takana, niin mä keskityn vaan siihen opettajaan, mutta sitten jos miettii vaikka jotain tämmöistä yökerhoa. Ja sitten pitäisi alkaa keskustelemaan, niin kyllä mä sanon, että mä mieluummin otan sen hiljaisen kuppilaan, minne sitten menee viettää iltaa. Että en mä jaksa niinku huutaa kenenkään päälle ja sitten olla siellä että mitä sä oikein selität.

00:33:04 Helmi

Todellakin. Joo, kyllä se on hankala. Siis joku tommainen yökerho baari tai joku tämmöinen missä on musiikki kauhean kovalla. Niin se on. Kyllä siis mä pystyn

keskustelemaan mun vieressä oleville, mutta jos me ollaan vaikka ringissä, niin en mä kuule mitä siellä pöydän toisella puolella puhutaan. Et se on kyllä vähän semmonen ikävä tilanne.

00:33:24 Juho

Ja niinku, jos miettii jotain illanistujaisia sun muuta, niin kyllä mä tykkään että on niinku alle 10 ihmistä. Että jos siellä on niinku 15 ihmistä, kaikki kälättää yhtä aikaa niin sit mä oon sileen, että ketä mun pitäisi kuunnella? Niin sitten mieluummin pitää silleen niinku optimaalisena sen porukkakoon niin sitten se pystyy niinku keskittyä ja mitä siinä ympärillä tapahtuu ja mistä puhutaan.

00:33:44 Matleena

Kyllä, joo.

00:33:45 Helmi

Joo, siis se oli ,että mä olin siis eka-kolmas luokka, niin me oltiin parakeissa koska meillä oli oma koulu homeessa silloin. Niin siellä oli kyllä äänimaailma vähän hankala, koska siellä jotenkin kaikki kuului. Ja meillä oli, mä en muista monta meidän luokassa oli, mutta joku ehkä kahdenkymmenen hengen luokka ja me tehtiin tosi paljon yhteistyötä myös meidän niinku viereisen luokan kanssa jossa oli myös kanssa mun mielestä vähän enemmän vielä, että siellä on ehkä kaksikymmentäviisi. Saatatiin olla joskus niinku kaikki samassa paikassa niin meitä oli semmoinen neljäkymmentäviisi siellä. Niin täytyy sanoa, että sillä oli kyllä vähän hankala jotenkin keskittyä yhtään mihinkään, että ei se FM-laittekaan siinä tapauksessa oikein niinku auttanut. Mutta sitten kun me siirryttiin siihen uuteen kouluun, niin sitten taas siellä oli tosi hyvä. Että siellä meidän luokkakoko pieneni. Ja ehdottomasti siis jos pystyy vaikuttamaan siihen tai muuta, niin mielellään mitä pienempi luokka on sitä parempi. Että ei tarvitse välttämättä olla siihen erityisluokka, kunhan se luokkakoko itsessään vaan on pienempi.

00:34:50 Juho

Siis mä en tiedä onko sulla ollut samoja niinku fiiliksiä, mut mulla on ainakin ihan sama mitä tapahtuu ympärillä, mutta jos kun kuuluu puhetta niin sitten siihen jotenkin niinku kiinnittää enemmän huomiota. Että sitten jos kauhean moni puhuu yhtäaikaan niin se rupeaa jo ärsyttämään pikkaisen, että sitten sen huomaa. Varsinkin jos katsoo jotain ohjelmaa, niin sitten kun sä yrittäisit keskittyä siihen ohjelmaan, mutta jos joku palauttaa siinä vieressä, niin sä et pysty keskittymään siihen ohjelmaan, kun sä rupeat heti kuuntelemaan mitä se toinen puhuu siinä vieressä.

00:35:18 Puhuja 4

Joo, tää on. Mä oon huomannut kanssa töissä, kun olin päiväkodissa. Niin huomasi että välillä sun pitää niinku keskittyä ääniin. Koska tässä, kun sä teet töitä niin sä et periaatteessa kuuntele. Kun taas meidän pitää vähän niinku kuunnella.

Kun joskus saattaa tulla semmoinen, että alkaakin yhtäkkiä kuuntelemaan että - hetkinen että jossain tapahtuu nyt jotain - että niinku sitä ei niinku jotenkin... Se on tosi vaikea selittää, koska taas kuuleva - se vaan kuulee kaiken ja se pystyy napata ääniä niinku kaiken muitten äänien joukossa. Mutta meille se on tosi vaikeata napata se ääni sieltä. Että siihen pitää oikeasti keskittyä ja alkaa kuuntelemaan sitä, että sä tajuat että tässä kuuluu se ääni. Se on kanssa niinku hälyssä ja semmoisessa niin vaikea ja siihen pitää tosi paljon panostaa ja se vie taas sitten voimia kyllä.

00:36:11 Matleena

Hei tota, nyt jos seuraavaksi pohditaan vähän tulevaa niin mitä seuraavaksi tapahtuu? Millaisia suunnitelmia tai unelmia teillä on? Sä saat (Juho) hirveästi rahaa ja sitten julkaiset musiikkia, eikö niin?

00:36:27 Puhuja 3

Joo, no jos niinku unelmista ja niinku tavoitteista, mitä mä niin kun vielä haluaisin, jos olisi semmoinen hyvä tilanne, että mä saisin päättää ihan sama mitä mä tekisin niin mä perustaisin elokuvateatterin.

00:36:38 Matleena

Oho.

00:36:41 Juho

Se on semmoinen mitä mihin mä niinku haluaisin vielä joskus päästä. Että olis oma elokuvateatteri, jossa olis ravintola samassa sillä ajatuksella, että sä voisit niinku tilata ruokaa suoraan sinne leffaan.

00:36:53 Matleena

Ihanaa.

00:36:52 Juho

Koska mua niinku ärsyttää kaikissa noissa elokuvateattereissa se, että siellä ei ole hirveästi ole mitään valikoimaa niistä ruuista. Siellä on peruspopparia ja sitten jotain nachoja ja sitten joku kämänen pizzapala tai joku tämmöinen vastaava mozzarellatikku. Että saisi kunnon ruokaa sinne leffaan, sitten se viinilasi ja sitten katsoa jotain hyvää leffaa.

00:37:13 Matleena

Hei mä tulen sinne, mä lupaan. Viikottain.

00:37:15 Juho

Mä siis siis kun mä oon käynyt yrittäjäkursseja, syventäviä yrittäjäkursseja ja sitten aikoinaan mä opiskelin vielä sitä prosessiteollisuutta, niin mä kävin vielä panimokurssit ja niinku vaikka minkä näköisiä kursseja niin sitten mä vaan totesin,

että joo. Että se vaatisi vähintään sen kolmesataatuhatta. Että tota se on vielä aika kaukana, mutta ehkä vielä joku päivä.

00:37:38 Puhuja 2

Niin. Lottoamaan vaan. Hei Juho, tota kiinnostaisi vielä tietää, että mistä löytää sitä sitä sun musiikkia jos meidän kuulijat haluaa kuunnella?

00:37:50 Juho

No Spotifysta löytyy ihan nimellä Kahone.

00:37:53 Matleena

Kahone. No niin, sieltä vaan kaikki sitten kuuntelemaan. Ja sitten kun Kahone perustaa leffateatterin niin menkää kaikki sinne. Se oli semmoinen pieni mainos.

00:38:03 Helmi

Se olisi kyllä unelma. Siis kun kotona tekee aina sitä, että ottaa ruoan sohvapöydälle ja kanssa joku hyvä leffa ja syö

00:38:10 Juho

Parasta parasta.

00:38:16 Helmi

Niin siis mutta tuo, että niinku isolla isolla valkokankaalla, niin kyllä se olisi kyllä kova.

00:38:19 Juho

Mä en ymmärrä ihmisiä, jotka niinku katsoo leffaa ilman että ne syö jotain samalla.

00:38:20 Matleena

En mäkään.

00:38:21 Helmi

Tekeekö joku oikeasti niin niin?

00:38:24 Matleena

No millaisia unelmia Helmillä on?

00:38:28 Helmi

No, mitä nyt ainakin ekana tulee mieleen niin siis toi futsal. Mä haluaisin että meidän joukkue nyt niinku kiinnittyisi niin, että meillä olisi se tietyt pelaajat siellä ja pääsisi oikeasti niinku treenaamaan niiden ihmisten kanssa. Ja sitten tulisi oikeasti semmoinen niinku täyteläinen joukkue, että me päästäisiin pelaamaan ulkomaille. Ja meillä kun tulossakin tota EM kisoja ja MM kisoja niin sinne tähdätään nytten tällä

kokoonpanolla mitä meillä nyt on. Että meillä on tulossa ensi viikonloppuna Tampereen reissu, missä pelataan sitten Alankomaita vastaan.0

0:39:02 Matleena

Kerro vielä tästä sun harrastuksesta vähän.

00:39:06 Helmi

Pelaan siis kuurojen naisten maajoukkueessa Pipoissa. Sieltä on paljonkin näitä Kuurojen Liiton tyyppisiä siellä pelailemassa ja muita. Siellä on muutamia implanttikäyttäjiä ja sitten on näitä viittomakielisiä. Ja joukkue - muista milloin on perustettu, mut siis mä oon itse siis tota liittynyt siihen 8 vuotta sitten. Mä olin siis just täyttänyt 18 kun mä liityin siihen ja se oli tosi jännää silloin, koska mä en osannut viittoja. Siis juuri niinku mitään muuta kuin perusviittomat, niin niin oli tosi jännä liittyä. Mun kaveri oli silloin siellä joukkueessa. Mutta se oli kyllä siis yks parhaimpia päätöksiä, kun sinne liityin, että se on ihan mahtavaa ja se on kiva vaihtelua jalkapalloon. Mä pelasin sitä monta vuotta, niin tykkään enemmän futsalista kyllä.

00:40:01 Matleena

Okei. Mutta onko enemmänkin tuollaisia harrastuksia, mitkä olisi vaan niinku kuulovammaisille? Sä löysit ton futsalin, mutta...

00:40:09 Helmi

Joo! On, on. Mun mielestä nehan kaikki löytyy tuolta SKUL:n sivuilta, mutta ainakin aina keilaus on yksi mikä on tota... Ja sitten on tietysti kuurojen olympialaisetkin on niin siellähän on tietysti kaiken maailman lajeja, mitä niitä ikinä on. Mutta futsal oli ehkä semmoinen mikä itseä kosketti silloin. Munhan piti aikoja sitten siihen liittyä, mut sitten mä jotenkin uskaltanut. Ja sitten kun tää mun kaveri, jonka kanssa mä olin itse asiassa LapCI ry:n englannin leirillä, niin se sano sitten että "hei mä oon tämmöisessä joukkueessa, että haluatko tulla mukaan?" Sit mä olin niin, että "joo, todellakin".

00:40:43 Matleena

Eli sisäkorvaistutetekäyttäjät voi päästä.

00:40:46 Helmi

Kyllä. Koska hekin ovat kuuroja. Voi ottaa laitteen pois niin, sillan ovat samalla tasolla kuin nämä, joilla ei ole laitetta. Ja siellä on myös kuulokojeen käyttäjiä, mutta siellä se tietty desibeliimäärä, että pääsee.

00:41:01 Matleena

Joo. Tota Juho, sä oot selvästi tämmöinen niinku luova tyyppi. Sulla on tää musa ja tää leffa - no myös hyvin yrittäjähenkinen selvästi, mutta tota onko sulla ollut tämmöisiä urheiluharrastuksia?

00:41:13 Juho

On mulla lapsena, mutta ne on sitten sinne jäänyt lapsuuteen. Että oon mä silloin joskus harrastanut niinku pallokerhoa, sitten oli poikienkerhoa, missä sitten tehtiin kaikennäköistä, sitten oli nuo ratsastus. Onko se nytten urheilua vai ei?

00:41:26 Matleena

Eikö se ole? Kai se on se.

00:41:28 Juho

Niin ja sitten judoa harrastin jonkun verran.

00:41:32 Matleena

Sä oot kokeillut kans tosi paljon kaikkia eri lajeja.

00:41:34 Juho

Joo, siis mulla oli jossain vaiheessa niin paljon harrastuksia, että mun vanhempienpiti sitten sanoa mulle, että nyt pitää karsia. Että koulu kärsii hirveästi, kun sä oot joka päivä niinku tiedätkö klo 16-20 jossakin treeneissä.

00:41:46 Helmi

Toi on kyllä tuttua.

00:41:48 Matleena

Mutta ihana kuulla, että tota ei ole ollut mikään este toi kuulovamma siis niinku harrastaa erilaisia lajeja ja kokeilla eri juttuja.

00:41:55 Juho

Ei.

00:41:56 Helmi

Ei tosiaan. Tietysti ihan silloin kun sain laitteet ja muut oli niinku vahvasti sitä mieltä lääkärissä, että ei saa harrastaa mitään, missä voi osua päähän. Ja kun siellähän oli kaikki maailman kamppailulajit ja palloilulajit ja kaikki eriteltynä, että ei voi harrastaa. Mutta minähän olen näyttänyt, että kyllä minä harrastan kaikkea mitä haluan. Ja olen nimenomaan nämä kaikki, että taekwondo ja, jalkapallot ja muut... niin kyllä.

00:42:23 Matleena

Ihana, te olette molemmat ollut tommoisia oman tien kulkijoita niin sanotusti selvästi ja hyvä niin. Hei, haluatteko te tähän loppuun vielä kertoa jotakin terveisiä? No vaikka muille kuulovammaisille, jotka on teitä nuorempia lapsia nuoria tai sitten näille heidän vanhemmilleen. Meillä on paljon jäsenissä semmoisia niin kun vanhempia, joilla on ihan pienet lapset, jotka on ehkä saanut istutteet ihan muutama vuosi sitten tai sitten on semmoisiakin jäseniä, joiden lapsia ei ole vielä edes leikattu, että on vielä niin pieniä. Niin millaisia terveisiä haluatte sanoa kaikille.

00:43:05 Juho

Että kyllä se implantointi on niinku oikeasti kannattava päätös. Että en mä kyllä jättäisi sitä tekemättä, että sitten kaduttaa jälkikäteen kun sitten sitä ei enää pystytä tekemään jos sitä venyttää liian pitkälle. Että jos niinku miettii plussia ja miinuksia, niin kyllä niitä plussia paljon, paljon, paljon enemmän kuin mitä miinuksia löytyy.

00:43:25 Helmi

Joo täytyy sanoa, että jos en sitten päättää hankkia niin sitten lähtee mukaan kaikkeen, koska meillä on niin paljon kaikkea toimintaa! Ja mäkin pääsin pienenä niin paljon kaikkeen, mihin esimerkiksi mun pikkuveli ei päässyt, joka oli aivan siis niin tuhoisaan siitä, että ei päässyt esimerkiksi Englannin leirille, että se olisi niin mielellään lähtenyt sinne mun mukaan. Ja monesti se on ollut mun mukana kyllä noissa leireissä ja muissa.

Mutta siis ehdottomasti lähteä mukaan sitten kaikkeen ja kokeilee kaikkea ja se et voi ikinä tietää, että jos et tykkää jostain niin jos et sä kokeile sitä. Ja mä oon tehnyt just sen, että mä olen kokeillut ja oppinut ehkä niin kun kantapään kautta, että tää ei ehkä oo mun juttu... Mutta kaikki mitä sä pystyt tekemään niin tee se. Ja vaikka et pystyisi niin silloin on aina joku vaihtoehtoinen ratkaisu. Käytä se.

00:44:16 Juho

Niin ja sitten kannattaa verkostoitua ja löytää niitä ihmisiä, jotka niinku samassa tilanteessa sun kanssa niin sitten pystyy jakamaan sitä ajatuksenjuoksua. Ja sitten niinku huomaa, että ei se ole niin iso juttu mitä se saattaa itselleen sitten vaikka tuntuu kun ottaa ainut, jolloin kuulolaitteet ja sitten muut ympärillä kuulee. Niin sitten sä saatat ehkä kokea itsesi jotenkin vialliseksi. Mutta sitten kun sä verkostoitunut ja tutustut niihin muihin ihmisiin joilla on tismalleen se implantti tai kuulolaite niin sitten sä huomaat että ei tää olekaan niin paha juttu.

00:44:50 Helmi

Niinpä niin, voi saada elinikäisiä ystäviä. Mullakin niinku on monia, jotka on saanut samaan aikaan kuin minäkin implantin ja ne on vieläkin kun elämässä. Voi saada hyviä ystäviä, joilla on sama "ongelma" kuin sinulla.

00:45:05 Matleena

Hei kiitos tosi paljon molemmille teille kun olitte vieraana ja ihana oli kuulla kuinka teillä juttu luisti tänään kahdentoista vuoden tauon jälkeenkin.

(naurua)

00:45:16 Helmi ja Juho

Kiitos.

00:45:19 Matleena

Kiva, kiitos paljon.

00:45:20 Outro

LapCI ry:n Kuulopöytä –podcast.

